

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma: Kfv.III.37.997/2020/15.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperesek: Felperes1 cím1 I. rendű

Felperes2 cím1 II. rendű

A felperesek képviselője: Dr. Tokai Ilona cím2

Az alperesek: Alperes1 cím3 I. rendű

Alperes2 cím4 II. rendű

Az alperesi képviselők: Dr. Szilvási Orsolya kamarai jogtanácsos I. rendű alperesi képviselő

Menczingeré dr. Bokor Andrea ügyvéd cím5 II. rendű alperesi képviselő

A per tárgya: kisajátítási ügyben indult jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fel: a felperesek

A felülvizsgálati kérelem száma: 19.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Budapest Környéki Törvényszék 2020. szeptember 17-én hozott 104. K.700.183/2020/18. számú ítélete.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 104.K.700.183/2020/18. számú ítéletét az indokolás részbeni megváltoztatásával hatályában fenntartja.

A felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A törökbálinti helyrajzi szám1, „kivett lakóház, udvar és gazdasági épület” megnevezésű, 2524 négyzetméter nagyságú ingatlan a felperesek tulajdonát képezte egyenlő arányban. Alperes2 Képviselő-testületének a város helyi építési szabályzatáról szóló 25/2015. (IX.21.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: HÉSZ) és a mellékletét képező szabályozási terv szerint az ingatlan utcafronti része a Vt-1 jelű, településközpont vegyes építési övezetbe, míg a hátsó része a Zkp-1 jelű, beépítésre szánt közparki zöldterület övezetbe tartozik. A szabályozási terv rögzíti, hogy a felperesi ingatlannal szomszédos helyrajzi szám2 ingatlanon a telektömböt feltáró közút kerül kialakításra.

[2] A II. rendű alperes kérelmére indult kisajátítási eljárásban az I. rendű alperes a 2017. augusztus 21. napján kelt határozatával a felperesek tulajdonát képező fenti ingatlanból 1376 négyzetmétert kisajátított a II. rendű alperes javára terület- és településrendezési közérdekű célra, 21.082.174.- forint kártalanítás megfizetésére kötelezés mellett.

[3] A felperesek keresettel támadták az alperesi határozatot. A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 41.K.28.257/2017/17. számú ítéletében az I. rendű alperes fenti határozatát hatályon kívül helyezte és az I. rendű alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásra előírta, hogy az I. rendű alperesnek hiánypótlás keretében kell pontosíttatnia a kisajátítási kérelmet annak érdekében, hogy a kisajátítást megalapozó, a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 3. § (1) bekezdése szerinti feltételek vonatkozásában a tényállás-tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget

tudjon tenni. A hatóság ezt követően kerülhet abba a helyzetbe, hogy megalapozott döntést hozzon a kisajátítási kérelem jogalapja vonatkozásában.

[4] Az új eljárás során az I. rendű alperes nyilatkoztatta a II. rendű alperest, amely előadta, hogy a városháza mögötti önkormányzati területet és az új feltáró utat összekötő új, multifunkcionális parkoló területe csak úgy lesz képes kiszolgálni a parkolási igényeket, ha a terveknek megfelelően a kisajátítás megvalósul. A kisajátítással érintett ingatlanrész jelenleg keresztbe szeli a közlekedési és közparki területet. A II. rendű alperes csatolta a parkolóra és az ahhoz vezető feltáró útra vonatkozó végleges építési engedélyt tartalmazó határozatot.

[5] A felperesek benyújtották a helyrajzi szám4, a II. rendű alperes tulajdonában álló ingatlan tulajdoni lapját azzal, hogy ezen ingatlanon megvalósítható a kisajátítási cél, így szükségtelen a perbeli ingatlan kisajátítása.

[6] Az I. rendű alperes a 2019. április 30-án kelt PE/047/00050-23/2019. számú határozatában a Törökbálint helyrajzi szám3 alatt felvett ingatlanból 1376 négyzetméter nagyságú területet a II. rendű alperes javára terület- és településrendezési közérdekű célra kisajátított. A kisajátítási kártalanítási összeget 27.760.735 forintban határozta meg azzal, hogy a II. rendű alperes köteles a felpereseknek – a korábban kifizetett összegek figyelembevételével – személyenként további 3.339.281.-forint kártalanítás megfizetésére.

[7] Az indokolás szerint a megvalósítani kívánt cél csak a felperesi ingatlan igénybevételével érhető el. Az I. rendű alperes elfogadta az általa kirendelt ingatlanforgalmi szakértők aktualizált szakvéleményét, amely többek között rögzíti, hogy a visszamaradó ingatlanrész alakjában nem történik olyan változás, ami a további használatát kedvezőtlenül befolyásolná, így eredeti rendeltetésének megfelelően továbbra is hasznosítható. A teljes ingatlan kisajátítása ezért nem szükséges. Az I. rendű alperes az aktualizált szakvéleményt a kisajátítási kártalanítás összege körében is elfogadta döntése alapjául, a felpereseknek a szakvélemény kiegészítésére, valamint új szakértő kirendelése iránti kérelmét – azok szükségtelensége okán – mellőzte.

A kereseti kérelem

[8] A felperesek eljárási-és anyagi jogi jogsérelmekre hivatkozással nyújtottak be keresetet az I. rendű alperes határozatával szemben.

Az elsőfokú ítélet

[9] A törvényszék jogerős ítéletében az I. rendű alperes határozatát megsemmisítette és az I. rendű alperest új eljárásra kötelezte.

[10] Az indokolásban hangsúlyozta, a Kstv. 37. § (1) és (3) bekezdéseiből, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 26. § (8) bekezdéséből következik, hogy amennyiben a kisajátítási határozat jogorvoslati eljárás keretében hatályon kívül helyezésre, megsemmisítésre kerül, akkor a hatóságnak hivatalból kell eljárnia az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállítása érdekében. A perbeli esetben a korábbi perben történő hatályon kívül helyezést követően az eredeti állapot visszaállítására nem került sor. Ilyen tartalmú megkeresést az I. rendű alperes nem küldött az ingatlanügyi hatóságnak.

[11] A fenti eljárási jogszabálysértés nem formai hiba, mert a II. rendű alperes tulajdonszerzésének időpontja egyúttal a kisajátítási kártalanítás esedékességét és a kamatszámítás kezdő időpontját is meghatározza. A II. rendű alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a jelen per lezárultát követően kerülhet sor az ingatlan-nyilvántartási helyzet rendezésére, mert a bejegyzés alapját nem a bíróság ítélete, hanem az I. rendű alperes végleges és végrehajtható határozata képezi.

[12] A törvényszék ezt követően érdemben foglalt állást a kisajátítás jogalapja vonatkozásában.

[13] Kiemelte, a felperesek már a közigazgatási eljárásban hivatkoztak arra, hogy a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, megjelölve a helyrajzi szám4 ingatlant.

[14] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperesek a Kstv. 4. § (3) bekezdése szerinti valószínűsítési kötelezettségüknek nem tettek eleget pusztán az arra történő hivatkozással, hogy a beruházás már jelenleg is önkormányzati ingatlanon történő megvalósítása kisebb érdeksérelemmel járna, mint ha a perbeli ingatlan kisajátításra kerülne.

[15] A fentiek alapján az I. rendű alperesnek az alternatív helyszínek vizsgálata tekintetében nem volt tényállás-felderítési és bizonyítási kötelezettsége. A törvényszék az alternatív megvalósítási helyszín perben történő vizsgálata érdekében a felperesek által indítványozott szakértői bizonyítást mellőzte.

[16] Az elsőfokú bíróság szerint az a tény, hogy a parkoló időnként helyi termelői piacnak is helyt adna a kisajátítás jogalapját nem teszi jogszabálysértővé.

[17] A törvényszék rámutatott, a Kstv. 6. § (3), (4) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, ezért a teljes ingatlan kisajátítására irányuló felperesi kérelmet elutasító alperesi határozati rendelkezés nem jogszabálysértő.

[18] A megismételt eljárásra a törvényszék előírta, hogy az I. rendű alperesnek meg kell keresnie az ingatlanügyi hatóságot az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot visszaállítása érdekében, majd a meghozott újabb határozatában rendelkeznie kell a kisajátítási vázrajznak megfelelő telekalakításról, és az alapján keresheti meg az ingatlanügyi hatóságot a II. rendű alperes tulajdonjogának bejegyzése érdekében. Arra nincs hatásköre az I. rendű alperesnek, hogy a már kifizetett kisajátítási kártalanítás visszafizetésére kötelezze a felpereseket, illetve a részükre már kifizetett kártalanítást beszámítsa a megállapítandó kártalanítás összegébe. A

kisajátítás jogalapja körében az I. rendű alperesnek a bíróság iránymutatása alapján kell döntést hoznia.

[19] Miután a megsemmisítésre a jogalapot érintő jogszabálysértés miatt került sor, ezért a bíróság nem vizsgálhatta a kártalanítás összegének megalapozottságát, így a felperesek ezen kereseti kérelméről nem döntött.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelmek

[20] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és a jogszabálysértéseket kiküszöbölő ítélet meghozatalára utasítása iránt. Álláspontjuk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikkét, a Kstv. bevezető rendelkezésében írtakat, továbbá annak 3. § (1) bekezdés c), d) és 4. § (1) bekezdés c) pontját, 4. § (3) bekezdését, 6. § (4), (5) bekezdését, 9. § (1) bekezdését, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 61. §-át, 78. §-át, 80. § -át és 86. § (4) bekezdését.

[21] Hangsúlyozták, hogy az ítélet rendelkező része és az indokolásban a rendelkező rész alapjául megjelölt eljárásjogi jogszabálysértés megállapítása alapos. Ugyanakkor jogszabálysértő az ítélet további indokolása, mert e körben a törvényszék tévesen alkalmazta a jogszabályokat, helyes értelmezés esetén a kisajátítási kérelem elutasításának lett volna helye.

[22] Az ítéletben írtakkal szemben a hatósági eljárás során sérült a Kstv. 4. § (3) bekezdése, valamint a perbeli esetre a törvényszék által hivatkozott Kfv.II.37.706/2015/10. számú ítélet nem vonatkozik.

[23] Az alternatív helyszín tekintetében a felperesek a valószínűsítési kötelezettségüknek eleget tettek, csatolták a szomszédos telek tulajdoni lapját, az iratokból pedig egyértelmű, hogy a javasolt telek a kisajátított telek szomszédja azonos tulajdonságokkal, így a vonatkozó közérdekű cél betöltésére alkalmas. Az alternatív megoldással érintett ingatlan a II. rendű alperes tulajdona, erre figyelemmel egyértelmű, hogy annak kisajátítása kisebb érdeksérelemmel járna.

[24] A valószínűsítés fennállására figyelemmel az I. rendű alperesnek vizsgálnia kellett volna a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontban írt feltételeket. Ezen kötelezettségének a hatóság nem tett eleget.

[25] A felperesek szerint a bizonyítási indítványaik mellőzése – mind a jogalap, mind az összecszerűség vonatkozásában – sérti a Kp. vonatkozó rendelkezéseit, emellett a bíróságnak meg kellett volna hallgatnia a közigazgatási hatóság által kirendelt szakértőt. A törvényszék nem vizsgálta a szakvéleménnyel kapcsolatos kifogásaikat, azokat indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta. Többször hivatkoztak arra, hogy a szakértő által figyelembe vett ingatlanok összehasonlításra nem alkalmasak.

[26] A teljes ingatlan kisajátítása iránti kereseti kérelem elutasítása jogszerűtlenül történt. A kisajátítási cél megvalósítása miatt a telkük három oldalról utcával határolt, ez pedig nem csupán értékcsökkenést jelent, hanem a lakóházas ingatlanként történő használatot el is lehetetleníti.

[27] Az ítélet azon megállapítása, hogy a bíróság nem vizsgálta a kisajátítási kártalanítás megalapozottságát és ezért a felperesek e kereseti kérelméről, illetve bizonyítási indítványáról nem döntött, ellentétben áll a Kp. 86. §-ában írt teljes körű elbírálás elvével. Ezzel a törvényszék eljárásjogi szabályt sértett.

[28] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozták.

Döntés a befogadásról

[29] A Kúria a Kfv.III.37.997/2020/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

[31] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[32] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból – a felülvizsgálati kérelemmel érintett részben – a kisajátítás jogalapja tekintetében helyes, míg a teljes ingatlan kisajátítása vonatkozásában helytelen jogi következtetést vont le.

[33] A törvényszék a Kstv. 37. § (1), (3) bekezdésére és az Inyvtv. 26. § (8) bekezdésére alapítottnan döntött az I. rendű alperes határozatának megsemmisítéséről és az I. rendű alperes új eljárásra kötelezéséről, mert a korábbi perben történő hatályon kívül helyezést követően az eredeti állapot nem került visszaállítására.

[34] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben nem vitatták a határozat megsemmisítésére és az I. rendű alperes új eljárásra kötelezésére vonatkozó ítéleti

megállapításokat, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel ezt a kérdést nem tehette vizsgálat tárgyává, ebben a körben nem dönthetett.

[35] Az Inyvtv. 2. § c) pontja értelmében ingatlant kisajátítani a 3. § szerinti feltételek fennállása esetén, a 4. és 5. § szerinti esetekben, az alábbi közérdekű célokra lehetséges: c) terület- és településrendezés. A 3. § határozza meg azokat a feltételek, amikor kisajátításnak van helye. Az egyik ilyen feltétel, hogy a közérdekű cél megvalósítására kizárólag az adott ingatlanon kerülhet sor, illetve ha a közérdekű cél megvalósítására több ingatlan alkalmas, annak más ingatlanon való megvalósítása a tulajdon nagyobb sérelmével járna. (3. § (1) bekezdés c) pont)

[36] A Kstv. 4. § (3) bekezdése alapján, ha a közérdekű célnak a kisajátítandó ingatlanon történő megvalósítására építési engedélyt adtak ki, a kisajátítási hatóság a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételt csak akkor vizsgálja, ha az ügyfél valószínűsíti, hogy a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, és hogy a más ingatlanon történő megvalósítása a tulajdon kisebb sérelmével járna.

[37] A Alperes1 Érdi Járási Hivatala a 2018. október 26-án hozott UT/1742/16/2018. számú határozatában a II. rendű alperes kérelmére engedélyezte Törökbálint város közigazgatási területén az új városháza parkolójának és annak megközelítésének építését. A határozat 2018. november 30-án véglegessé vált.

[38] A felülvizsgálati bíróság rámutat, a fenti végleges építési engedélyre figyelemmel a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja mellett alkalmazandó a 4. § (3) bekezdése is, vagyis a kisajátítási hatóságnak a 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételt csak akkor kell vizsgálnia, ha az ügyfél valószínűsíti hogy a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, és hogy a más ingatlanon történő megvalósítása a tulajdon kisebb sérelmével járna.

[39] A Kstv. 4. § (3) bekezdésének értelmezése tekintetében a Kúria a Kfv.II.37.706/2015/10. számú – a törvényszék által helyesen hivatkozott – ítéletében kimondta, hogy ez a rendelkezés két feltételt ír elő. A kisajátítást szenvedőnek valószínűsítienie kell, hogy a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, és azt is hogy a más ingatlanon történő megvalósítás tulajdon kisebb sérelmével járna. Az nem felel meg a valószínűsítésnek, ha a kisajátítást szenvedő arra hivatkozik, hogy a nyomvonal tervezése során több alternatíva létezett, mert azokat már más hatóságok – például a közlekedési hatóság – vizsgálták és a leoptimálisabb megoldást kiválasztották. A vonatkozó előírásoknak megfelelően a mérlegelést az eljáró hatóságok az útépitési beruházás és annak engedélyezése kapcsán elvégezték, ezért ezzel szemben a felperesnek azt kellett volna valószínűsítienie, hogy melyik másik alternatíva elfogadása lett volna indokolt, és azt is, hogy az a tulajdon kisebb sérelmével járt volna.

[40] A Kúria a Kfv.III.37.936/2019/6. számú végzésében rögzítette, hogy amennyiben a kisajátítandó ingatlanon történő megvalósításra jogerős döntést adtak ki, akkor a kisajátítást elszenvedőnek kell valószínűsítienie, hogy a közérdekű cél más ingatlanon, a tulajdon kisebb sérelmével is megvalósítható. Ennek hiányában a kisajátítási hatóságnak a kizárólagosság kérdésében tényfeltárási, bizonyítási, illetve indokolási kötelezettsége nincs.

[41] A felperesek már a közigazgatási eljárásban csatolták a II. rendű alperes tulajdonában álló törökbálinti helyrajzi szám4 ingatlan tulajdoni lapját és a területről készített fényképfelvételeket. Hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperesi eljárásban eljáró szakértő szakvéleményében helyszínrajz található, amelyből egyértelműen megállapítható az érintett ingatlanok nagysága és elhelyezkedése is. Véleményük szerint a perbeli közérdekű cél a helyrajzi szám4 ingatlanon keresztül megvalósítható, mégpedig a tulajdon kisebb sérelmével, miután ez az ingatlan a II. rendű alperes tulajdona.

[42] A Kúria megítélése szerint a felperesek a Kstv. 4. § (3) bekezdésében megjelölt valószínűsítési kötelezettségüknek a közigazgatási eljárásban és a perben sem tettek eleget. Önmagában a helyrajzi szám4 ingatlan tulajdoni lapja, a fényképfelvételek továbbá a hatósági eljárásban született szakvélemény és mellékletei nem valószínűsítik azt, hogy a terület- és településrendezési közérdekű cél a helyrajzi szám4 ingatlan bevonásával úgy valósítható meg, hogy ahhoz nincs szükség a felperesi ingatlanra.

[43] A felperesek által ebben a körben indítványozott bizonyítás, vagyis a közigazgatási eljárásban eljáró igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő meghallgatása, illetve új igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kirendelése az alternatív megvalósítási helyszín szempontjából nem járhatott volna eredménnyel, mert az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőnek e vonatkozásban nincs kompetenciája.

[44] A fentiekre figyelemmel a törvényszék a kisajátítás jogalapja körében jogszerűen döntött, a felülvizsgálati kérelem e vonatkozásban alaptalan.

[45] A Kstv. 6. § (2) bekezdése kimondja, az ingatlannak egy része is kisajátítható (részleges kisajátítást). A 6. § (4) bekezdése értelmében a tulajdonos kérelmére a visszamaradó részt ki kell sajátítani, ha az ingatlan részleges kisajátítása következtében a) az ingatlan visszamaradó része eredeti céljára használhatatlanná válik, b) az ingatlannal kapcsolatos jog vagy foglalkozás gyakorlása lehetetlenné vagy számottevően költségesebbé válik, c) a visszamaradó rész gazdaságos értékesítése nem lehetséges.

[46] A felperesek a közigazgatási eljárás során és az elsőfokú peres eljárásban is kérték az ingatlan teljes kisajátítását. Előadták, hogy amennyiben a kisajátítási cél megvalósul, akkor a telkük a korábbi két oldal helyett három oldalról lesz utcával határolva, amely nem csupán értékcsökkenést vonz, hanem olyan körülmény változás, amely a lakóházas ingatlanként történő használatot ellehetetleníti. Ugyanezt az érvelést adták elő felülvizsgálati kérelmükben is.

[47] A közigazgatási eljárás során eljáró igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a szakvéleményében és az aktualizált szakvéleményében is kifejtette, hogy nincs olyan körülmény, amely alapján indokolt lenne a felperesi ingatlan teljes kisajátítása.

[48] A felperesek indítványozták a hatósági ügyben eljáró szakértő ebben a körben történő meghallgatását és – amennyiben álláspontját fenntartja – új szakértő kirendelését.

[49] A felperesi bizonyítási indítvány teljesítését a törvényszék annak szükségtelenségére alapítottnan mellőzte.

[50] A felülvizsgálati bíróság véleménye szerint a felperesek a teljes ingatlan kisajátítását a Kstv. 6. § (4) bekezdés a) pontjára alapítottnan kérték azzal az indokkal, hogy az ingatlan három oldalról utcával történő határolása miatt az lakóházas ingatlanként a kisajátítást követően nem használható.

[51] Ennek a kérdésnek az eldöntése igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kompetenciájába tartozik, a közigazgatási bíróság erről szakértő bevonása nélkül nem tud dönteni. A felülvizsgálati bíróság nem ért egyet azzal, hogy a törvényszék ítélete 9. oldalának (4) bekezdésében erről a szakkérdésről szakértő bevonása nélkül döntött.

[52] Az elsőfokú bíróság eljárása e vonatkozásban sérti a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 300. § (1) bekezdését.

[53] Az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a Kp. és a Pp. vonatkozó rendelkezéseit betartva az ingatlan teljes kisajátítása körében szakértői bizonyítást folytat le és ennek eredményét figyelembe véve dönt.

[54] A Kp. 86. § (1) bekezdése rögzíti, az ítéletben, a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni.

[55] A felperesek kereseti kérelmükben egyebek mellett vitatták a kisajátítási kártalanítás összecszerűségét is. A törvényszék erről a kereseti kérelemről nem döntött, mert okfejtése szerint a megsemmisítésre a jogalapot érintő jogszabálysértés miatt került sor, ezért az összecszerűség nem vizsgálható.

[56] A Kúria a fenti törvényszéki ítéleti érveléssel egyetért, így nem tartotta alaposnak a felpereseknek a Kp. 86. § (1) bekezdése megsértését állító érvelését.

[57] A Kúria ezért érdemben nem foglalkozhatott a felpereseknek a kártalanítás összecszerűségével kapcsolatban megjelölt jogsérelmeivel.

[58] A Kúria a jogerős ítéletet az indokolás részbeni megváltoztatásával a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[59] *Ha a közérdekű célnak a kisajátítandó ingatlanon történő megvalósítására építési engedélyt adtak ki, akkor a kisajátítási hatóság a Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti*

feltételt csak akkor vizsgálja, ha az ügyfél valószínűsíti, hogy a közérdekű cél más ingatlanon is megvalósítható, és hogy a más ingatlanon történő megvalósítása a tulajdon kisebb sérelmével járna.

Záró rész

[60] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[61] A peres felek pernyertességét a felülvizsgálati bíróság egyenlőnek minősítette, így a részleges pernyertességre figyelemmel a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdésére tekintettel a felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

[62] Az alperesek személyes illetékmentessége folytán a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[63] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. május 26.

Dr. Kalas Tibor s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró; Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő